

มุกดาหาร - สะหวันนะเขต - ดานัง

วันพฤหัสบดีที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2552

เช้าวันแรกของการพักโรงแรมที่มุกดาหาร คณะของเราจะใช้สูตร 4 ครั้ง 5 ครั้ง 6 ครั้ง คือ ตื่นนอนเวลา 0430 น. รับประทานอาหาร เวลา 0530 น. และจะออกเดินทางเวลา 0630 น. ขอความกรุณาทุกท่านให้รักษาเวลา เนื่องจากว่าเป็นคณะใหญ่ การเดินทางเป็นขบวนรถต้องใช้เวลาเสมอ อาจทำให้การเดินทางล่าช้า

อีกประการหนึ่งกระเป๋าดูแลของที่ติดการจะ Load ขึ้นรถบรรทุกให้วางไว้ที่หน้าห้องพัก พนักงานจะนำลงไปที่รถให้ ยกเว้นกระเป๋าคือติดตัวที่ต้องถือไปเอง และกรุณาอย่าลากกระเป๋าลงไปไว้ที่ล้อบั้งเองนะครับ จะทำให้พนักงานที่ตรวจเช็คสัมภาระ และปลดลงกระเป๋ามาไม่ได้เดินทางไปกับเรา

● 0530 น. รับประทานอาหารเช้าที่ ห้องลานมูจลินท์ ชั้น 3 โรงแรมมุกดาหาร แกรนด์ ไฮเทล แล้วเช็คเอาท์จากโรงแรม อย่าลืมจ่ายค่าใช้จ่ายเฉพาะบุคคลที่ท่านใช้บริการให้เรียบร้อยก่อน

● 0630 น. ขบวนรถบัสนี้เริ่มออกเดินทาง (รถบัสนี้เป็นรถบัสนี้จากประเทศลาว มีความจุผู้โดยสาร 40 ที่นั่ง จำนวน 10 คัน กำหนดให้แต่ละคัน ตรงกับสี่หมวกที่แจกให้ท่าน และตรงกับรถบัสนี้ที่ท่านขึ้นมาจากกรุงเทพฯ อย่าขึ้นผิดคันนะครับ) จากโรงแรมขบวนรถจะแล่นไปจุดขึ้นสะพาน ที่บ้านสงเปือย ต.บางทรายใหญ่ อ.เมือง ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศเหนือ 7 กม.

● 0645 น. ที่ตั้งด่านตรวจคนเข้าเมือง (ไทย) ผ่านพิธีฝ่ายไทยแล้วขบวนรถเคลื่อนขึ้นบนสะพาน เปลี่ยนช่องการเดินรถไปทางขวา แล่นข้ามสะพาน เข้าสู่ด่านตรวจคนเข้าเมืองสะพานห้วยน้ำเค็ด ผ่านพิธีการเข้าเมืองเรียบร้อยแล้ว

● 0830 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 9 ในแขวงสะพานห้วยน้ำเค็ด มุ่งหน้าทางทิศตะวันออก (ทางหลวงหมายเลข 9 แบ่งออกเป็น 9 ตะวันตก หรือ 9W จากเมืองโกลสอนพุมิวนาน ไปถึงเมืองเซโน ตัดกับทางหลวงหมายเลข 13 ต่อจากนั้นไป เรียกเป็นทางหลวงหมายเลข 9 ตะวันออก หรือ 9E ความยาวของถนนหมายเลข 9 ทั้งสายยาว 240 กิโลเมตร)

● 0900 น. ระยะทางราว 12 + 3 กม. ขบวนรถก็มาถึง พระธาตุอิงฮัง

พระธาตุอิงฮัง Inghang Stupa

พระธาตุอิงฮัง (คำว่า อัง หมายถึง ต้นรัง อิงฮัง หมายถึง พิงต้นรัง ประหนึ่งให้พุทธศาสนิกชนรำลึกถึงการปรินิพพานใต้ต้นรัง หรืออีกตำนานหนึ่ง

พระธาตุอิงฮัง

เล่าขานมาว่า ครั้นพุทธกาล สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสด็จออกโปรดสัตว์ และได้เสด็จมาประทับพิงต้นรังใหญ่ ณ ที่แห่งนี้ ชาวบ้านทราบข่าวจึงจัดอาหารเพลถวาย และร่วมใจกันสร้างพระสถูปเจดีย์ขึ้น) สร้างมาตั้งแต่สมัยอาณาจักรศรีโคตรบอง เจริญรุ่งเรือง ราวศตวรรษที่ 6 เป็นพระธาตุบนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง คู่กับพระธาตุพนม บนฝั่งขวาของแม่น้ำโขง เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ (ส่วนกระดูกสันหลัง) ให้ประชาชนทั้งสองฟากฝั่งได้ไปมาหาสู่กันและข้ามแม่น้ำมานมัสการองค์พระธาตุรูปร่างสี่เหลี่ยม ยอดมุ่ม เหมือนกับปรางค์ หรือปราสาท แต่ละด้านยาวด้านละ 9 เมตร องค์พระธาตุมี 3 ชั้น เป็นศิลปะแบบล้านช้าง ยอดพระธาตุลักษณะดอกบัวตูม หรือปลีกล้วย เรียกว่า **“ดวงปลี”** ความสูงพระธาตุ 25 เมตร บนยอดมีเศวตฉัตร สูงขึ้นไปอีก 1 เมตร รวมแล้วความสูงทั้งสิ้น 26 เมตร บานประตูด้านหน้าของพระธาตุ มีภาพไม้แกะสลักลงรักปิดทองเป็นศิลปกรรมแบบ Erotic จากอิทธิพลของฮินดู (ลัทธิตันตระ)

การเดินทางไป ตามเส้นทางหลวงสาย 9W มุ่งหน้าทิศตะวันออก ทางไปเมืองเซโน ราว 12 กม. มีทางแยกขวามือเข้าไปอีกประมาณ 3 กม. ถึงบ้านธาตุ Ban That พิกัด GPS N 16.60894, E 104.85150

ดอกไม้รูปเทียนที่ใช้ในการนมัสการพระธาตุนั้น ที่ประเทศลาวนิยมใช้รูป
ไม่ใช่เทียน และบาสิห์มากเบ็ง (แปลว่า บายศรีใบตอง) บายศรีทำจากใบตองมาพับ
ทรงกรวยสูงและเสริมด้วยดอกดาวเรือง และดอกบัวอีก 1 ดอก ซุดบายศรีกับ
ดอกบัว 1 ดอก ราคาชาวบาท (20 บาท) สามารถจอดรถซื้อข้างทางได้เลย การ

เข้าไปนมัสการนั้น ท่านชายต้องแต่งกายสุภาพสวม
กางเกงขายาว ไม่สวมหมวก ท่านหญิงต้องนุ่งซิ่น (กรณี
ที่สวมกางเกง มีซิ่นให้เช่าที่หน้าวัด สวมทับเข้าไปเลย)
ท่านหญิงสามารถจุดธูป วางดอกบัวและบายศรี ตรง
บริเวณที่จัดไว้เขตภายนอกเท่านั้น เข้าไปภายใน
กำแพงธาตุไม่ได้ ท่านชายสามารถเข้าไปภายใน
กำแพงธาตุ นมัสการที่องค์พระธาตุได้เลยแต่อย่าลืม
ต้องถอดรองเท้า ถอดหมวกนะคะ บางท่านอาจจะ
เวียนประทักษิณ 3 รอบ

ตรงที่จุดเทียนจะมีรูปปั้นครึ่งลำตัวของบุคคล 4 รูปติดกัน คือ หลวงพ่อ แม่ชี
พ่อออก แม่ออก (ความหมายคือ พุทธบริษัท 4 ได้แก่ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา)
เวลาเปิดให้ประชาชนเข้ามัสการ 0730-1730 น. ทุกวัน

● 0930 น. ขบวนรถ พ.ท.ท. ออกเดินทางต่อตามเส้นทางหลวง
หมายเลข 9W มุ่งหน้าไปเมืองเซโน (Seno หรือ Xeno) เดินทางไปตามทางหลวง
หมายเลข 9E ผ่านอาดสะพังทอง Atsaphangthong, ท่าพะลานไชย Thapalanxay ฯ
ระยะทางประมาณ 152 กม. (ก่อนถึงเมืองพิน Phin) ก็มาถึงร้านอาหารดอกแก้ว
และร้านอาหารแพนต้า ซึ่งตั้งเยื้องกันอยู่สองฟากถนน ผู้ควบคุมรถจะแจ้งให้
ทราบ ว่า ท่านจะรับประทานอาหารที่ร้านไหน

พิกัด N 16.53218, E 106.01305

● 1200 น. รับประทานอาหารกลางวัน โต๊ะละ 8 ที่นั่ง กำหนดโต๊ะตาม
สีประจำรถ

● 1300 น. อิ่มแล้ว เข้าห้องน้ำกันให้เรียบร้อย ออกเดินทางต่อ ตาม
ทางหลวงหมายเลข 9E ผ่านเมืองพิน เมืองเซโปน Xepon จนกระทั่งมาถึงด่านตรวจ
คนเข้าเมืองของ สปป.ลาว (ขาออก สู่ประเทศเวียดนาม)

เมืองพิน Phin (พิกัด N 16.533272, E 106.018481) เป็นถิ่นที่อยู่ของชาว
ผู้ไทย ที่นี้เคยเป็นสมรภูมิระหว่าง ลาว-เวียดนาม ร่วมกันรบกับสหรัฐอเมริกา เมื่อ
สงครามสงบ มีอนุสาวรีย์สันติภาพลาว-เวียดนาม ช้างที่ว่าการเมืองพิน มีปลอก

ลูกระเบิดใหญ่น้อยตั้งเรียงรายอยู่

เมืองเซโปน เป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของประเทศลาว ได้แก่ ทองคำ ทองแดง มีการทำเหมืองแร่มีค่านี้ รถบรรทุกคันใดๆ ที่เราสวนทางพบเห็น มีรถคุ้มกันด้วย ก็จะเป็นรถขนแร่มีค่า

(ระยะทาง ทางหลวงหมายเลข 9 จากสะพานนะเขต ถึงเมืองพิน ระยะทาง 155 กม. จากเมืองพิน ถึงด่านชายแดนลาวเวียดนามอีก 77 กม.)

● 1400 น. ผ่านพิธีการออกจากเมืองที่ด่าน สปป.ลาว (ระหว่างนี้ขอ ความกรุณาสมาชิกอย่าเพิ่งลงจากรถ เพื่อดำเนินการได้รวดเร็ว) เดินทางสู่ด่านตรวจ คนเข้าเมืองเวียดนาม ชื่อ ด่านลาวบาว

ด่านลาวบาว เป็นด่านพรมแดนลาว-เวียดนาม ลาวบาวเป็นหมู่บ้านลาว เดิมเรียกว่า “ลาวขาว” ต่อมาเมื่อฝรั่งเศสแบ่งพื้นที่ ได้กำหนดให้พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ ในปกครองของเวียดนาม จึงเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า “ลาวบาว” LAO BAO แต่ชาวลาว ก็ล้อเลียนว่าหมายถึง ลาวบ่เอา

ด่านลาวบาวมีมาตรการตรวจและกักกันผู้ป่วยที่สงสัยว่าจะเป็นไข้หวัด 2009 (H1N1) โดยจะต้องกรอกเอกสารสี่ชมพู มีคำถามให้ตอบเป็นแถว เช่น มีไข้ เจ็บคอ ไอหรือไม่ ต้องตอบในลูกเต๋าวัดครับ และวัดไข้ด้วยเครื่องแตะที่ขมับ (เครื่อง

ยิงหัว) พอวัดอุณหภูมิได้เท่าไร เจ้าหน้าที่เวียตนามจะบันทึกลงในใบสีชมพูนั้น ด้านหน้าของจุดตรวจจะเห็นเต็นท์สีเขียวปักธงกาอะบาดแดง เขียนป้ายว่า Health Quarantine แปลว่า กักกันโรค ข้างในเห็นเตียงสนามวางอยู่ ผมไม่กล้าเดินเข้าไป ใกล้ เคียวเจ้าหน้าที่จะด่าเอา หว่าจุดนั้นเป็นด้านกักกันโรค สูเจ้าสบายดีแล้วยังเข้าไปพัวพัน เคียวก็จับใส่เข้าไปเสียหรือก จึงขอเรียนท่านสมาชิกว่า หากไม่จำเป็น อย่าเจียดเข้าไปดูตรงนั้นเด็ดขาด (ผมเตือนแล้วนะครับ) ดังนั้นสมาชิกท่านใด ตัวร้อน เป็นไข้ กรุณาปรึกษาคณะทำงาน ก่อนเดินทางออกจากมุกดาหารด้วย** สำคัญมาก หากไม่อยากรอนอนเตียงสนาม

สาธารณสุขด่านลาวบาว และเต็นท์กักกันโรค

ด่านลาวบาวมีร้านค้าปลอดภาษีร้านเล็กอยู่ในด่าน ที่จุดนี้เขารับแลกเงินต้อง ชายซิม VietTel ชายกาแฟซอง G7 ชายเหล้ายาป๊อ มินห์มาง (สรรพคุณไม่ทราบ ต้องถามผู้พันชะเลง) คนชายพุดไทยได้บ้าง แต่ขณะนี้ทางการเวียตนามได้เปิดร้านค้าปลอดภาษีใหม่ ใหญ่มาก อยู่ข้างๆ ด่าน ถ้ามีเวลา (น่าจะเป็นซากลับ) จะเปิดโอกาสให้สมาชิกละลายทรัพย์กันให้สนุกสนานสำราญใจ (เข้าไป กรุณาอดใจไว้ก่อน) การซื้อสินค้าที่ร้านค้าปลอดภาษี Duty Free เขาใช้อัตราเงินเหรียญอเมริกัน ดอลลาร์เป็นหลัก ผมไปถามราคาสินค้าว่าก็บาท เขาคำนวณแปลงเงินเหรียญ เป็นเงินต้อง และแปลงเงินต้องเป็นเงินบาท เลยถึงบางอ้อเลยว่าเจออัตราแลกเปลี่ยนสองแดง และถ้าจะซื้อช็อคโกแลตไปฝากใคร ก็ดูวันหมดอายุด้วยนะครับ เพราะวันหมดอายุค่อนข้างจะสั้น โดยเฉพาะสินค้าโปรโมชัน ทีมสำรวจเราเจอแล้ว ชื่อ 1

แถม 1 พอขึ้นรถดูวันหมดอายุแล้วสั้นมาก เลยตัดสินใจกินให้หมดบนรถ

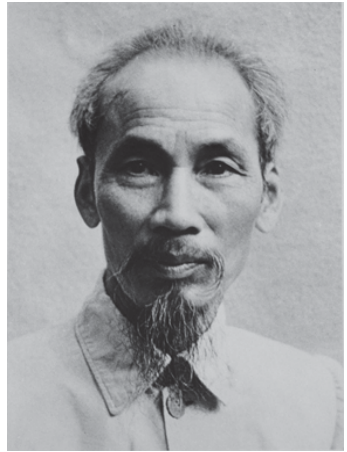
การใช้โทรศัพท์มือถือโทรกลับประเทศไทย โดยใช้ซิมไทย จะเสียค่าบริการ นาทีละ 45 บาท (ราคาขณะสำรวจ) และถ้ารับสายจากไทย จะเสียค่าบริการ นาทีละ 43 บาท ดังนั้นจึงแนะนำให้ซื้อซิมที่เวียดนาม ราคา 100 บาท สามารถโทร ภายในเวียดนามได้ 30 นาที แต่โทรกลับเมืองไทยจะได้ราว 7-8 นาที (โดยประมาณ จากประสบการณ์ท่าน พล.ร.ท.อนันต์ ฯ โทรกลับบ้าน ยังไม่หายคิดถึง ผบ. ก็ใช้หมดแล้ว หมายถึงว่า โทรออกไม่ได้ แต่ยังใช้รับสายได้ คล้ายซิมแบบเติมเงิน บ้านเรา เหมาะสำหรับใช้เป็นโทรศัพท์ฉุกเฉินมาก)

ที่ด่านลาวบาวนี้มีห้องน้ำ ที่สมาชิกสามารถใช้บริการได้สะดวกพอสมควร ขอแนะนำข้อมูลประเทศเวียดนามให้สมาชิก พ.ท.ท. ได้รู้จักถึงประวัติศาสตร์ ความเป็นไปของประเทศประเทศหนึ่งซึ่งไม่ได้กำหนดชะตาชีวิตตนเอง มีผู้อื่นคอยมาบงการ จนกระทั่งวันหนึ่งลุกขึ้นมาต่อสู้จนได้รับชัยชนะ

1. ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม (Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ที่เรารู้จักในอดีตเรียกกันว่า เวียดนามเหนือ) เป็นประเทศที่เกิดขึ้นหลัง สงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงใน พ.ศ.2484 เวียดนามได้ลุกขึ้นต่อสู้เพื่อให้หลุดพ้น จากสภาพการเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส กองกำลังเวียดนามห์ ของพรรคนิคม คอมมิวนิสต์เวียดนาม ได้ออกมาต่อสู้กับฝรั่งเศสอย่างเปิดเผย และในวันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2488 ท่านโฮจิมินห์ ได้รวมจังหวัดด่งเกีย และอันนาม ของฝรั่งเศส ประกาศก่อตั้งเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม มีท่านโฮจิมินห์เป็น ประธานาธิบดี

การสู้รบเพื่อเอกราชยังไม่จบสิ้น กองกำลังเวียดนามห์ ยังพยายามขับไล่ ฝรั่งเศสออกไปจากแผ่นดินแม่ จนถึงการรบที่สำคัญก็มาถึง กองกำลังเวียดนามห์ สามารถโจมตีป้อมปราการสำคัญของฝรั่งเศส ที่เดียนเบียนฟู แต่กลงในวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2497 ทหารฝรั่งเศสสูญเสียมากมาย จนต้องเจรจาสงบศึกยอมรับ ความพ่ายแพ้ มีการลงนามใน “อนุสัญญาเจนีวา พ.ศ.2497” ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผลลัพธ์ก็คือ หันแบ่งประเทศเวียดนามออกเป็นสองส่วน ใช้เส้นขนานที่ 17 องศาเหนือเป็นเส้นแบ่ง เวียดนามเหนือออกจากเวียดนามใต้

เวียดนามเหนือยึดถือการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ เวียดนามใต้ถือการปกครองแบบประชาธิปไตย เสรีนิยม แต่ความพยายามรวมประเทศไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่นี้ อยู่ดีดีก็แบ่งประเทศออกเป็นสองส่วน คนเวียดนามทางเหนือ กับคนเวียดนามใต้ กลายเป็นศัตรูกัน หากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับประเทศใด ผมเชื่อว่าคนประเทศนั้นก็คงไม่ยินยอม เวียดนามเหนือก็พยายามส่งกำลังเวียดกงเข้าไปก่อวุ่นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับเวียดนามใต้ประสบความล้มเหลวในการ

ท่านประธานาธิบดี Ho Chi Minh

บริหารประเทศ ตกอยู่ในภาวะอ่อนแอ พ.ศ.2508 ต้องขอกำลังทหารพันธมิตรเข้าไปช่วยเหลือ กำลังหลักได้แก่ สหรัฐอเมริกา และพันธมิตรอีก 6 ประเทศคือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สเปนฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และประเทศไทย ทำให้เกิดสงครามที่รู้จักกันทั่วโลก คือ “สงครามเวียดนาม” แต่ก็ไม่สามารถต้านทานการรวมประเทศได้ต้องพ่ายแพ้ในที่สุด

2. ประเทศสาธารณรัฐเวียดนาม Việt Nam Cộng Hòa หรือที่เราเรียกกันติดปากว่าประเทศเวียดนามใต้) เป็นผลพวงของอนุสัญญาเจนีวา พ.ศ.2497 ได้ต่อเส้นขนานที่ 17 องศาเหนือ ก็ได้รับการสถาปนาเป็น “รัฐเวียดนาม” พ.ศ.2497–2498 เพียงปีเดียว ก็เปลี่ยนชื่อเป็น “สาธารณรัฐเวียดนาม” และ พ.ศ.2518 เปลี่ยนชื่ออีกครั้ง เป็น “สาธารณรัฐเวียดนามใต้” พื้นที่ในส่วนของเวียดนามใต้นั้นเดิมก็อยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศสเรื่อยมา มีชื่อเรียกต่างๆ มากมาย อาทิเช่น พ.ศ.2489–2490 สาธารณรัฐปกครองตนเองโคชินไชนา Nguyễn Văn Thỉnh เป็นผู้นำ

พ.ศ.2490–2491 สาธารณรัฐเวียดนามใต้ Nguyễn Văn Xuân เป็นผู้นำ

พ.ศ.2491–2492 รัฐบาลกลางชั่วคราวแห่งเวียดนาม Nguyễn Văn Xuân เป็นผู้นำ

พ.ศ.2492-2498 รัฐเวียดนาม จักรพรรดิเบาใต้ (Bảo Đại) สละตำแหน่ง จักรพรรดิ เมื่อ พ.ศ.2498

พ.ศ.2498-2518 สาธารณรัฐเวียดนาม มีผู้นำประเทศหลายคน ได้แก่ ประธานาธิบดีโงดินห์เดียม, ประธานาธิบดีเดื่อง วัน มินห์, เหงวียน คานห์, เหงวียน วันเทียว, เหงวียน เกา กี, ตรัน วัน ฮวาง, เดื่อง วัน มินห์ ระหว่าง พ.ศ. 2502-2518 เป็นช่วงสงครามเวียดนาม รบกันมาตลอด 16 ปี จนในที่สุดเวียดนาม ได้ต้องยอมแพ้

พ.ศ.2518-2519 รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวแห่งสาธารณรัฐเวียดนามใต้ อยู่ภายใต้การปกครองของ **“คณะปกครองเวียดนามใต้ภายใต้การควบคุมของ กองทัพประชาชนเวียดนาม”** Huỳnh Tấn Phát เป็นผู้นำ

3. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เกิดขึ้นหลังการรวมประเทศเป็น ผลสำเร็จ เมื่อ พ.ศ.2519 มีเมืองหลวงที่กรุงฮานอย ประธานาธิบดี เหงวียน มินห์ เจียต, นายกรัฐมนตรี เหงวียน ถัน ซุง, เลขาธิการพรรค นง ดึก หม่านห์ พื้นที่ประเทศ 331,689 ตารางกิโลเมตร ประชากร 85,238,000 คน แบ่งเขตการปกครองเป็น 5 เทศบาล นคร และ 59 จังหวัด

เทศบาลนคร		จังหวัด		จังหวัด	
Quang Ngai	กว๋างหงาย	Khanh Hoa	ขัญฮัว	Kon Tum	คนตุม
Quang Tri	กว๋างตรี	Can Tho	เกิ่นเทอ	Ca Mau	กำเมา (กำไม้ว)
Quang Ninh	กว๋างนิง	Cao Bang	กาวบั่ง(เกาบั่ง)	Kien Giang	เกียนยาง
Quang Nam	กว๋างนัม	Soc Trang	ซ็อกตรัง	Son La	เซินลา
Quang Binh	กว๋างบิง	Gia Lai	ญาลาย	Dong Thap	ด่งทัป
จังหวัด		Dong Nai	ด่งไน	Dak Nong	ดักโนง
Dak Lak	ดักหลัก(ดาลัด)	Da Nang	ด่าหนั่ง	Dien Bien	เดียนเบียน
Tra Vinh	ตราวิญ	Tay Ninh	เตยนิญ	Thai Nguyen	ไทเหงวียน

จังหวัด		จังหวัด		จังหวัด	
Thai Binh	ไถ่บิ่ง	Thanh Hoa	แทงหว่า	Thu Thien-Hue	เถื่อเทียน-เหว้
Tuyen Quang	เตวี่ยนกงว	Tien Giang	เตียนยาง	Nam Dinh	นามดิ่ง
Ninh Thuan	นิงถ่วน	Ninh Binh	นิงบิ่ง	Ba Ria-Vung Tau	บะเหรี๋ย-หุงเต่า
Buc Liêu	บั๊กเลียว	Buc Giang	บั๊กยาง(บั๊กซาง)	Buc Kun	บั๊กซัน
Buc Ninh	บั๊กนิง	Binh Duong	บิ่งเซื่อง	Binh Dinh	บิญดิญ
Binh Phuoc	บิญฟวก	Ben Tre	เบิ่นแตร (เบิ่นแตร)	Phu Tho	ฝูเถาะ
Phu Yen	ฝูเยน	Binh Thuan	บิญถ่วน	Yen Bai	เยนไบ
Long An	ลองอัน	Lam Dong	เลิมด่ง	Lao Cai	เหล่าไก
Lai Chau	ไลโจว	Vinh Phuc	หวิงฟุก	Vinh Long	หวิงลอง
Lang Son	หลั่งเซิน	Hau Giang	ไห่วยาง	Nghe An	เหงะอัน
An Giang	อันยาง	Hoa Binh	หว่าบิญ	Ha Giang	हांซาง
Ha Tay	हांเตย	Ha Tinh	हांดิ่ง	Ha Noi	हांโน้ย
Ha Nam	हांนาม	Hung Yen	ฮึงเยน	Ho Chi Minh	ไห้จิมินห์
Hai Duong	ไห้เซื่อง	Hai Phong	ไห้ฟ่อง		

ภาษาเวียดนามที่สมาชิกเห็นในปัจจุบันแล้วสงสัยกันนั้น แต่เดิมเวียดนามใช้อักษรคล้ายจีน Siniform เรียกว่า **Chữ-nôm** หรือ **Nôm** ในราวพุทธศตวรรษที่ 22 บาทหลวงโรมันคาทอลิก ได้แนะนำตัวอักษรแบบโรมันให้ใช้ จนกระทั่ง พ.ศ.2463 วงการวิชาการเวียดนามได้ลงประชามติที่จะใช้ตัวอักษรเป็นภาษาของชาติ เรียกว่า **Quốc Ngữ** ใช้นาจนทุกวันนี้

● 1500 น. ขบวนรถบัสออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 9 ของเวียดนาม ผ่านเมืองเกซอน Khe Sanh (พิกัด N 16.62637, E 106.73066), ผ่านเมือง

ดากริง **Da Krong** (พิกัด N 16.65835, E 106.81849), ผ่านเมืองคัมโล Cam Lo (พิกัด N 16.80632, E 106.99261), ผ่านเมืองดองฮา (พิกัด N16.80871, E 107.08934) ถึงสามแยกตัดกันของทางหลวงหมายเลข 9 ตัดกับทางหลวงหมายเลข 1A (พิกัด N 16.82321, E 107.10105)

ระยะทางจาก ด่านลาวบาว – เมืองเกซอน 17 กม.

เมืองเกซอน – เมืองดากริง 14 กม.

เมืองดากริง – เมืองคัมโล 35 กม.

ระยะทางเมืองคัมโล – เมืองดองฮา – สามแยกสาย 9 ตัด 1A 12 กม.

เมืองคัมโล เป็นเมืองที่มีชาวผู้ไทอาศัยอยู่ แต่อยู่ในประเทศเวียดนาม เดิมเป็นเมืองที่ชาวลาวเรียกว่า เมืองราชคำรั้ว แต่คนผู้ไท จะออกสำเนียงเปลี่ยนไปเป็น ลาดคำได้ เวียดนามจึงตั้งชื่อเมืองนี้ว่า คัมโล

เดินทางต่อไปอีก 12 กม. ก็ถึงเมืองดองฮา จังหวัดกวางตรี ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญมากมาแต่อดีต เพราะเป็นจุดที่ **เส้นขนานที่ 17** ผ่าน ในสมัยสงครามกับฝรั่งเศส และการประชุมที่กรุงเจนีวา พ.ศ.2497 แบ่งเวียดนามออกเป็นเหนือใต้ ที่กวางตรีนี้เอง ประเทศเหนือได้เชื่อมต่อกันด้วยสะพานเหล็กเหียนเลื่อง ข้ามแม่น้ำเบนไห่ และบริเวณนี้กำหนดให้เป็น **เขตปลอดทหาร** Demilitarized Zone DMZ โดยกำหนดให้แบ่งจนกระทั่งมีการเลือกตั้งในอีก 2 ปีข้างหน้า แต่ก็โชคร้ายไม่มีการ

เส้นขนานที่ 17 องศาเหนือ

เลือกตั้งเกิดขึ้น เส้นขนานนี้ก็เลยอยู่อย่างนั้นเรื่อยมา จนเวียดนามเหนือได้รวมกัน
เป็นประเทศเดียวกันเมื่อ พ.ศ.2519 จึงยังคงเหลือไว้แต่อนุสรณ์สถาน และความ
ทรงจำที่แสนปวดร้าวของชาวเวียดนามเท่านั้น (ใครมาเป็นเจ้าเข้าครอง คงจะต้อง
บังคับขับไล่ เคี้ยวเหี้ยเย็นคำรำไป ตามวิสัยเชิงเช่นผู้เป็นนาย แฮ่)

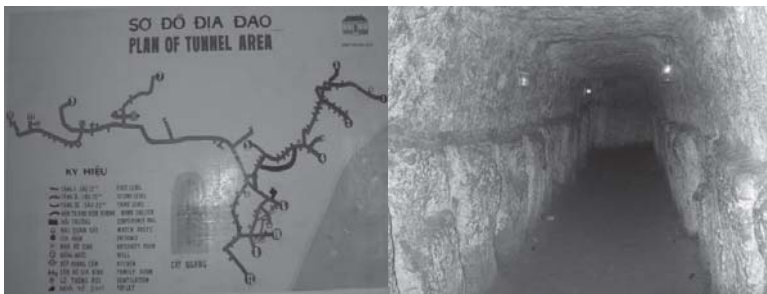

อนุสาวรีย์แม่-ลูก รอคอยการกลับมาจากสมรภูมิของพ่อ

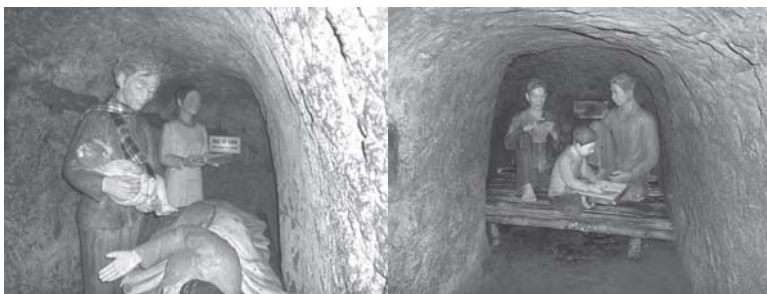

อนุสาวรีย์วีรชนชายหญิงกู้ชาติเวียดนาม

อุโมงค์วินห์ม็อก Vinh Moc Tunnel (*Địa đạo Vinh Mốc*) เป็นอุโมงค์หลบภัยใต้ดินที่ขุดขึ้นด้วยน้ำมือจริงๆ ไม่ใช่เครื่องจักรเลย อยู่ตอนเหนือของแม่น้ำเป็นโพรงตรงหมู่บ้าน Vinh Linh คอมมูน Vinh Thach ตำบล Vinh Linh จังหวัดกว๋างตรีแยกขวาออกไปจากทางหลวงหมายเลข 1A ราว 13 กม. ห่างจากชายทะเล 6 กม. ใกล้เขตปลอดทหารของเส้นขนานที่ 17 ในสมัยสงครามเวียดนาม ชาวบ้านเวียดนามเหนือแถบหมู่บ้าน Vinh Linh, Son Trung, Son Ha ถูกเครื่องบินอเมริกันทิ้งระเบิดหนัก ขึ้นอยู่บนดินมีแต่ตายอย่างเดียว จึงขุดอุโมงค์ลงไปใต้ดิน เนื่องจากบริเวณนั้นเป็นดินเหนียว จึงขุดออกได้ พอแห้งถูกอากาศจึงมีความแข็งแรงที่สุด แต่เดิมเรียกชื่ออุโมงค์นี้ว่า อุโมงค์เซินวินห์ Son Vinh Tunnels เพราะคำว่า เซิน แปลว่า ภูเขา และวินห์ หมายถึงประชาชนของหมู่บ้านวินห์ลินห์ Vinh Linh

จริงๆ แล้วชื่อวินห์ม็อก เป็นอีกอุโมงค์หนึ่งไม่ใช่ที่นี่ แต่ว่าสั้น ไม่สวยงามเท่าที่นี่ ปัจจุบันเรียกอุโมงค์นี้ว่า วินห์ม็อก ก็ไม่เป็นไรหรอก ชื่อนั้นสำคัญไฉน คุณ Le Xuan Vy ผู้มีส่วนร่วมในการขุดอุโมงค์นี้ให้คำอธิบาย อุโมงค์นี้ยาว 2.8 กิโลเมตร ลึกลงไปแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ 12 เมตร 15 เมตรและลึกสุดราว 23 เมตร ใช้เวลาขุดนานกว่า 13 เดือน มีทางเข้าออกหลบซ่อนในเขา 6 ทาง และเปิดออกสู่ทะเล 7 ทาง มีทางระบายอากาศที่ดีเยี่ยมเนื่องจากเปิดออกที่บริเวณชายทะเล ถูกใช้งานตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 ถึง พ.ศ.2515 มีชาวเวียดนามอาศัยอยู่ในนั้นประมาณ 62 ครอบครัว มีเด็กคลอดในนั้น 17 คน คนหนึ่งคือ Le Xuan An บุตรชายผู้ให้คำอธิบายเรื่องอุโมงค์นี้นั่นเอง

อุโมงค์หินหม้อก ชีวิตของคนรู้งูชาติ

จากดงฮา เลี้ยวขวาออกสู่ทางหลวงหมายเลข 1A ของเวียดนาม ทิศทาง ตะวันออกเฉียงใต้ ราว 55 กม.ไปยังเมืองเว้ Hue (พิกัด N 16.51878, E 107.48298)

บนทางหลวงหมายเลข 1A จะแวะปั้มน้ำมันเพื่อให้สมาชิกได้พักผ่อน อิริยาบถ เข้าห้องน้ำ (ต้องขอประทานโทษ ที่จำนวนห้องน้ำอาจไม่เพียงพอ ก็ขอให้ ส่งหน่วยเคลื่อนที่เร็ว ไปยึดห้องน้ำชายไว้ด้วยแต่เนิ่นๆ ครับ)

เดินทางต่ออีกราว 29 กม. ผ่านเมืองฟูไบ Phu Bai (พิกัด N 16.38825, E 107.70034) เลียบเลาะฝั่งทะเลมหาสมุทรแปซิฟิก ราว 51 กม. ผ่านเมืองล้งโค Lang Co (ระยะทางระหว่างเมืองล้งโค ไปดานัง ราว 25 กม.) ต่อไปจะต้องขึ้นเขา อีก 2 ลูก ส่วนภูเขาลูกที่สามจะสูงที่สุด คือ 545 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ภูเขานี้ มีชื่อว่า **“ไฮเวนพาส” Hải Vân Pass (Sea Clouds Pass)**

ที่ได้ชื่อเช่นนี้เพราะว่าเชิงเขาติดกับทะเล ส่วนยอดเขาติดกับเมฆ เป็นภูเขา ที่กั้นระหว่าง Thuan Hoa กับจังหวัดกวางนาม (ดานัง) ความสูงของเขานี้เคยบันทึก ในตำนานสมัยอาณาจักรจามปา ราวพุทธศตวรรษที่ 18 กษัตริย์เกมาน Che Man สู้ขอเจ้าหญิง Huyen Tran พระธิดาของกษัตริย์เวียดนาม King Tran Nhan Tong ไม่ว่าขบวนขันหมาก หรือขบวนตามเสด็จของเจ้าหญิง จะต้องข้ามภูเขาแห่งนี้ ความสูงจนเสียดฟ้าของมันเปรียบกับความยากลำบากที่จะข้ามไป ยิ่งทำให้ชน ทั้งสองชาติมีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้นอย่างยิ่ง (ฟ้ามืออาจกัน หรือรักไม่มีพรมแดน ครับ)

ระยะทางข้ามภูเขาไฮเวนพาส นี้ 21 กม. แต่ความคดเคี้ยวเลี้ยวเลาะ ที่

มองเห็นจากยอดเขาแล้ว ถนนที่วกไปวกมาประจุมังกรยักษ์ การขับรถจึงต้องใช้เวลาราว 1 ชั่วโมง บนยอดเขามีจุดชมวิว สามารถสังเกตุการณ์พื้นที่กว้างขวาง จุดนี้จึงถูกใช้เป็นจุดยุทธศาสตร์ทางทหารของเวียดนามใต้ และอเมริกันในสมัยก่อน จะเห็นป้อมปืน ป้อมสังเกตุการณ์ คงเหลือทราบเป็นประวัติแก่คนรุ่นหลัง ทางหลวงสาย 1A เป็นทางหลวงสายเศรษฐกิจของประเทศเชื่อมต่อภาคเหนือภาคใต้ หากการเดินทางตรงนี้เป็นอุปสรรค รัฐบาลเวียดนามจึงตัดสินใจเจาะอุโมงค์ไฮเวินพาส **Hải Vân Pass** ลอดผ่านภูเขายาว 6 กม. ทำให้การเดินทางใช้เวลาเพียง 15 นาทีเท่านั้น ประหยัดทั้งเวลาและพลังงานมากครับ ขอปรบมือให้

พอออกจากอุโมงค์ก็ใกล้ถึงเมืองดานัง Da Nang แล้ว

● 1900 น. รับประทานอาหารเย็น ณ ภัตตาคารเฟอเบียน Pho Bien ตั้งอยู่บนถนนไม่ไกลจากทะเล อาหารทะเล มื้อนี้เป็นรายการพิเศษ เสริฟกุ้งมังกร ท่านละ 1 ตัว พร้อมอาหารทะเลอื่นๆ ที่ทั้งสด ทั้งอร่อย

● 2000 น. เช็คอิน โรงแรมฮวางอัน ยาไล Hoang Anh Gia Lai อาคารสูง 23 ชั้น เด่นเป็นสง่าประดับเมืองดานังเลย โรงแรมแห่งนี้เป็นของกลุ่มธุรกิจใหญ่ของเวียดนามที่ให้การสนับสนุนสโมสรฟุตบอลเวียดนาม มีนักฟุตบอลไทยมาเข้าสังกัดที่นี่ด้วยครับ ห้องพักรมมีสภาพเรียบร้อย สมบูรณ์แบบ ระดับ ☆☆☆☆☆ อาหารอร่อยมากครับ

โรงแรมฮวางอัน ยาไล เมืองดานัง

เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม

เมืองดานัง Da Nang เป็นเมืองใหญ่ลำดับที่สี่ของประเทศ (รองจาก

โฮจิมินห์ซิตี้, ฮานอย และไฮฟอง) มีพื้นที่ขนาด 1,260 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 752,493 คน (ข้อมูล Vietnam News : Aug. 15, 2009) สถานที่ที่ตั้งติดทะเลจีนใต้ บริเวณภาคกลางของประเทศ ตั้งบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำห่าน Han River ความงามของธรรมชาติทั้งทะเลและแม่น้ำ ทำให้ดานังได้รับการขนานนามว่า Seaside & Riverside city. ภูมิอากาศอยู่ในพื้นที่มรสุม มี 2 ฤดู ได้แก่ Wet seasons ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงธันวาคม และ Dry seasons ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงกรกฎาคม อากาศร้อนก็ไม่ร้อนนัก อากาศหนาวก็ไม่ถึงกับหนาวมาก เพียงแต่เย็นสบายดี (เดือนตุลาคมที่สมาชิกมาเยี่ยมชมดานัง ก็ใช้เพียงเสื้อแจ็คเก็ตก็เพียงพอ) แต่เดิมดานังเป็นเมืองชายทะเล สำหรับนักท่องเที่ยว เพราะแวดล้อมเมืองดานังเป็นเมืองโบราณ สถานที่ท่องเที่ยวทั้งสิ้น ทางเหนือคือ เมืองหลวงเก่า เว้ Hue ทางใต้ คือเมืองโบราณ ฮอยอัน Hoi An ทางตะวันตก คือแหล่งอารยธรรมโบราณ มายเซ็น Holy land My Son แต่ในปัจจุบันเมืองดานังกลายเป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ ในฐานะเมืองท่าขนส่งสินค้า เพราะสามารถติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทางถนนเชื่อมต่อกับประเทศ East West Economic Corridor ความเจริญก็ตามมาอย่างห้ามกันไม่อยู่ที่เดียว (ดูแต่โรงแรมที่พักก็แล้วกัน จริงมั๊ย)

สถานที่ท่องเที่ยวที่เด่นๆ ของเมืองดานังมีหลากหลายตั้งแต่ ชายทะเล หาดสวยๆ เช่น เทียนซา Tien Sa, มายเก My Khe, ไซน่า China, นอนเหนือ Non Nuoc เป็นต้น แม่น้ำห่าน Han River ภูเขาบานา Ba Na Mountain ภูเขาหินอ่อน Marble Mountains ด้านโบราณคดีก็มีพิพิธภัณฑสถาน Cham Museum แสดงโบราณวัตถุของอาณาจักรจามปา

(*** อาณาจักรจามปา มีข้อมูลที่รวบรวมมาฝากสมาชิก พ.ท.ท. ผนวกไว้ท้ายเล่ม)

พิพิธภัณฑสถานจามปา The Cham Museum in Danang เป็นพิพิธภัณฑสถานที่รวบรวมวัตถุโบราณที่เกี่ยวกับอาณาจักรจามปามากที่สุดในโลก พิพิธภัณฑสถานตั้งอยู่บนทางแยกระหว่างถนน Trung Nu Vuong และ Bach Dang พิพิธภัณฑสถานเป็นอาคารตึกสองชั้น เก็บค่าผ่านประตูคนละ 30,000 ดอง หรือประมาณ 60 บาท ที่พิพิธภัณฑสถานนี้เขาอนุญาตให้ถ่ายภาพได้ จึงเป็นการดีที่จะได้นำภาพมาฝากเพื่อนฝูงได้ชมกัน จากสิ่งละอันพันละน้อยที่ชมที่นี้ ก็ได้ความรู้เพิ่มมาอีกเล็กน้อยว่า อาณาจักรจามปา

นับถือศาสนาพุทธลัทธิมหายาน ต่อมานับถือศาสนาฮินดู ไศวนิกาย และสุดท้าย
นับถือศาสนาอิสลาม

พระพุทธรูป

นารายณ์บรรทมสินธุ์

ศิวนาฏราช

ศิวลึงค์-โยนี

วันนี้สมาชิกหลับฝันดีที่เมืองดานัง พรุ่งนี้ใช้สูตร 5-6-7 ครับ....

☆☆☆☆☆

ดานัง - ฮอยอัน - เว้

วันศุกร์ที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2552

Good Morning Da Nang เวลา 0500 น. ตื่นนอน มองออกไปที่หน้าต่างดูบ้านเรือนชาวดานัง จะไม่เห็นตึกสูงมากนัก แต่ทิวทัศน์ทะเลจีนใต้ระยะไกลก็สวยดี อาบน้ำแต่งตัว ตรวจเช็คกระเป๋าเดินทาง ทรีพลีนของมีค่า วางกระเป๋าไว้หน้าห้อง

เมืองดานังยามเช้า

- 0600 น. รับประทานอาหารเช้าที่ ห้องอาหารชั้น 2 เช็กเอาท์ห้องพัก

อย่าลืมชำระค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่าอาหารเครื่องดื่ม พนักงานจะนำกระเป๋าเดินทางของท่านขึ้นรถบรรทุกตามที่กำหนดไว้

● 0700 น. ออกเดินทางลงใต้เพื่อไปเยี่ยมเมืองมรดกโลก ฮอยอัน ระยะทาง 32 กม. เมืองมรดกโลก เป็นเมืองโบราณ มีถนนขนาดเล็กแคบ จึงไม่อนุญาตให้รถตู้ หรือรถบัส เข้าไปถึงพื้นที่ด้านในได้ ต้องจอดอยู่ที่ที่จัดไว้ ขอให้สมาชิก พ.ท.ท. ทุกท่าน กรุณาฟังคำแนะนำจากผู้นำทัวร์ ให้เดินไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้เป็นกลุ่มก้อน เนื่องจากการเข้าชมต้องเสียค่าผ่านประตู กลเม็ดการชมครั้งนี้ ขอให้เข้าชมเมืองมรดกโลกให้จุใจก่อน อย่าเพิ่งซื้อป เพราะเราจะไปซื้อปตอนท้าย ผู้นำทัวร์จะพาไปจุดที่ราคาเยอมากกว่า (โปรดเชื่อเรา เพราะเคยมีบทเรียนแล้ว)

● 0800-1000 น. ชมเมืองฮอยอัน เมืองมรดกโลก (พิกัด 15-52-38 N 108-19-33 E)

Hội An

Hội An (An Ancient Town)

เป็นเมืองเล็กๆ ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลจีนใต้ ในภาคกลางตอนใต้ของเวียดนาม มีพื้นที่ 60 ตารางกิโลเมตร ชายฝั่งทะเลยาว 7 กิโลเมตร มีประชากรอยู่ 88,000 คน ส่วนใหญ่จะพักอาศัยในเมืองโบราณ ดำรงชีวิตแบบเมืองเก่า โดยไม่มีเครื่องใช้ไม้สอยในเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปะปนเลย

เมืองฮอยอันในสมัยโบราณรู้จักกันในชื่อว่า **Lâm Ấp Phố** (Champa City) ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-15 อาณาจักรจามปา มีการค้าพริกไทย เครื่องเทศ กับชนชาติอื่นทางทะเล เรือสินค้าจะแล่นมาเทียบท่าซื้อขายกันที่นี้ ที่ปากแม่น้ำทูบอน Thu Bon ทำให้เศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง ต่อมาพุทธศตวรรษที่ 21-22 ชาวเวียดนามก็ใช้เมืองฮอยอันนี้เป็นเมืองท่าที่สำคัญในการซื้อขายทางทะเล ประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่า พ.ศ.2138 เหวียนฮวง Nguyen Lord Nguyen Hoang เป็นผู้ใช้เมืองฮอยอันนี้เป็นเมืองท่าค้าขายต่างประเทศ กับต้นวิลเลียม อัดัมส์ Captain William Adams ชาวอังกฤษ และชาวญี่ปุ่น ไทกุทาวา อิเอยาซึ Tokugawa Iyasu เป็นชาวต่างประเทศ

ยีนดีต้อนรับสู่ฮอยอัน

ที่เข้ามาทำการค้าในระยะเริ่มแรก ต่อมา มีชนชาวจีน ดัทช์ และอินเดีย ที่มากับเรือสินค้า มาพักอาศัย ชาวจีนเรียกเมืองนี้ว่า “ไฮโฟ Hai Pho” แปลว่า เมืองริมทะเล Seaside Town ชาวญี่ปุ่นที่มาตั้งรกรากอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งรวมกันเป็นย่านญี่ปุ่น มีสัญลักษณ์คือสร้างสะพานญี่ปุ่น Japanese Covered Bridge

สะพานญี่ปุ่นกับสาวไทย

ชาวจีนทั้งไหหลำ สกเกี้ยน ต่างก็เข้ามาตั้งรกรากเช่นเดียวกัน บ้านเรือนอยู่รวมกันเป็นย่านสกเกี้ยน ย่านไหหลำ ย่านอินเดี๋ย สร้างบ้านเรือน สถานที่ทางศาสนา สถานที่พบปะ อาคารประชุม ฯลฯ โดยใช้ศิลปะของชาติของตน

ชาวฝรั่งเศส สเปน โปรตุเกส และดัตช์ รู้จักเมืองไฮโฟ มาแต่สมัยก่อนเช่นเดียวกัน มาทำการค้าขายด้วย แต่เรียกชื่อเมืองเพี้ยนเสียงไปเป็น “ไฟโฟ” Faifo

ผู้นำทัวร์จะแบ่งคณะ พ.ท.ท. ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 บัส จอดลงคนละจุด แล้วนำเดินชมสวนทางกัน เพื่อให้คำแนะนำได้ครบถ้วน อย่าหลงกลุ่มครับ จุดที่สมาชิก พ.ท.ท. จะไปชมได้แก่

1. สะพานญี่ปุ่น Chua Cau-The Japanese Covered Bridge เป็นสะพานที่สร้างขึ้นจากความร่วมมือและความสามัคคีของชาวเวียดนาม ชาวจีน ชาวญี่ปุ่น ในสมัยนั้นที่มาทำการค้าขายด้วยกัน ที่สะพานยังได้สร้างศาลเจ้าไว้สักการะ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ เป็นที่พักพิงของผู้มาเยือน ตลอดระยะเวลากว่า 400 ปี สามารถมาหลบฝน หลบแดด พักผ่อนให้หายเหนื่อย โดยมีเทพของสะพาน God of Bac De คุ้มครอง และรูปवानร รูปสุนัข ตรงหัวสะพานต้อนรับผู้มาเยือนด้วยความยินดี

ศาลเจ้าบนสะพานญี่ปุ่น

2. บ้านโบราณ ตานกี Tan Ky House ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 101 ถนน Nguyen Thai Hoc เป็นตัวอย่างบ้านอยู่อาศัยของชาวฮอยอันโบราณ บ้านนี้สร้างมากกว่า 200 ปี ได้รับการบูรณะรักษาไว้อย่างดีเยี่ยม บ้านหลังนี้เปิดสู่ถนนทั้ง 2 ด้าน แบ่งส่วนใช้สอยของบ้าน เป็นส่วนที่อยู่อาศัยรับแขก ให้เช่า และค้าขาย สถาปัตยกรรมเป็นแบบผสมผสานของเวียดนาม จีน และญี่ปุ่น

3. ศาลเจ้าสกเกี้ยน Phuc Kien Assembly Hall ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 46 ถนน

Tran Phu Street สร้างขึ้นมาเมื่อ พ.ศ.2300 พ่อค้าชาวจีนฮกเกี้ยนที่มาค้าขายที่ฮอยอัน ได้ร่วมกันก่อสร้างสถานที่ทางศาสนา เพื่อใช้สักการะ ทำพิธีทางศาสนา และเป็นสถานที่พบปะกันในระหว่างชาวฮกเกี้ยน

ภายในศาลเจ้า ตรงกลางเป็นองค์เจ้าแม่ทับทิม Thien Hau Holy Mother ที่ชาวจีนนับถือที่สุด ด้านหลังเป็นอาคารอีกหลังประกอบด้วย 3 ส่วน ด้านซ้ายเป็นเทพเจ้าแห่งอนาคต ถานไต้กง Than Tai Cong ตรงกลางเป็นบรรพบุรุษชาวฮกเกี้ยน ด้านขวาเป็นเทพีแห่งโชคชะตา 3 องค์ Three Fatality Queens กับเทพีแห่งการให้กำเนิด 12 Heavenly Midwives ในแต่ละปีชาวจีนฮกเกี้ยนจากภาคใต้ของเวียดนามจะมารวมกันไหว้ เจ้าแม่ทับทิม เทพ เทพี และบรรพบุรุษในวันที่ 16 เดือน 2 ทางจันทรคติ

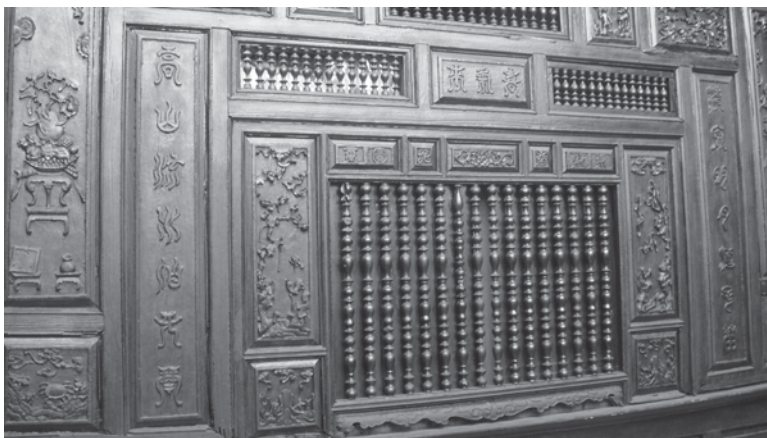
สมาชิก พ.ท.ท. สามารถเข้ามาชม สักการะเจ้าแม่ทับทิม และเทพที่เคารพได้ และถ้าบริจาค 800 บาท ก็สามารถเขียนคำอธิษฐานผูกไว้กับรูปกรวยที่แขวนอยู่ได้ รูปนี้จุดแล้วจะติดนาน 30 วัน

บริเวณโถงแขวนรูปกรวย หน้าตำหนักเจ้าแม่ทับทิม

4. บ้านเก่าของกัปตันกว๋นถั่ง Old House of Quan Thang ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 77 ถนน Tran Phu สร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยต้นพุทธศตวรรษที่ 23 โดยกัปตันกว๋นถั่ง ซึ่งเป็นคนหนีในสมัยนั้น สร้างบ้านที่เต็มไปด้วยส่วนประกอบที่สวยงาม ไม่ว่าจะเป็นหลังคา ซื่อ ผนัง หน้าต่าง ประตู ซายคา เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้นแบบบ้านอยู่อาศัยชาวฮอยอันของจริง ๆ จับต้องได้ครับ เจ้าบ้านจะให้การต้อนรับด้วยอภัยคัยใจคอดี ชงน้ำชาจีนเลี้ยง เราได้เดินเข้าไปดูบุตรหลานกำลังทำอาหารแบบเวียดนาม บ้านนี้มีน้ำมันหม่องสมุนไพร จำหน่ายด้วย ขวดละ 20 บาท

5. Old House of Phung Hung ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 4 ถนน Nguyen Thi Minh Khai เป็นร้านค้าที่สร้างขึ้นมากกลางพุทธศตวรรษที่ 24 แบ่งพื้นที่ใช้สอยเป็นที่อยู่อาศัยและที่ไหว้บรรพบุรุษ อีกส่วนหนึ่งไว้ใช้สำหรับการค้าขาย คือทำเป็นร้านค้า เป็นโกดังเก็บสินค้า สภาพของบ้านอยู่ในลักษณะที่สมบูรณ์ บ้านนี้สมาชิก พ.ท.ท. ที่สนใจซ้อปั้ง อาจจะไม่เห็น เพราะอยู่ตรงกันข้ามกับร้านขายกระเป๋าผ้าปัก มองกระเป๋าจนเดินเลยได้

หน้าต่างไม้แกะสลักเก่าแก่สวยงามในบ้านกับต้นกวณัง

หมวดภาควิชาการประวัติศาสตร์โบราณคดี ต่อไปนี้เป็นสันตนาการ
บริหารมือ ปาก ใจ คือการเลือก การต่อราคา และการตัดสินใจ ตกลงจะซื้อหรือไม่
เจ้านี้ 4 ไร่ร้อย ถ้าซื้อ เจ้าข้างหน้า 5 ไร่ร้อย จะเข้าใจมั๊ย ถ้าทำใจได้ ก็ซื้อได้

อีกทางเลือกหนึ่งคือ ซื้อหลายๆ เจ้า เพื่อมาถัวเฉลี่ยราคา
อย่างไรจะดีกว่ากัน หรือกันระหว่างนั่งรถเดินทางได้ครับ

● 1000 น. ออกเดินทางกลับ จากฮอยอัน - ดานัง - เว้

● 1025 น. แวะชมการผลิตและแกะสลักหินอ่อน Tien Hieu สาขา 3
ณ หมู่บ้านภูเขาหาลูก ภูเขาหาลูกแทนธาตุทั้งห้า ได้แก่ ดิน-น้ำ-ไม้-ไฟ-ทอง
(โลหะ) ตามศาสตร์ฮวงจุ้ย ซึ่งมีอิทธิพลต่อหยินและหยาง ต้องสมดุล กลมกลืนกัน
ทุกอย่างจึงจะไปได้สวย ตอนนี้ขอแถมเรื่องของธาตุ 5 สักหน่อย

ธาตุดิน เกี่ยวกับกระเพาะอาหาร ท้อง ระบบย่อยอาหาร ไขมันของ

ร่างกาย ธาตุนี้มีอิทธิพลระหว่าง ช่วงต่อของฤดูร้อน-ใบไม้ร่วง และฤดูหนาว-ใบไม้ผลิ อิทธิพลของหยางเกิดจากภูเขาสูงใหญ่ อิทธิพลของหยินเกิดจากดิน ก้อนหิน เซรามิก คริสตัล สีของธาตุดินคือ เหลือง น้ำตาล ตัวเลขคือ 2, 5, 8 ส่วนทิศของ ธาตุดิน คือ ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ และจุดกึ่งกลางบ้าน

ธาตุน้ำ เกี่ยวกับไต กระดูก อวัยวะเพศ ธาตุน้ำมีอิทธิพลของฤดูหนาว ธาตุน้ำมีพลังหยินมากที่สุดในบรรดาทั้งห้าธาตุ พลังของธาตุน้ำ คือ ของเปียก ของชื้น ของเย็น ของเหลวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นลำธาร มหาสมุทร สระวายน้ำ น้ำพุ สีของธาตุน้ำ คือ ดำ, ฟ้า ตัวเลขคือ 1 ทิศของธาตุน้ำคือ ทิศเหนือ

ธาตุไม้ เกี่ยวกับแขน ขา ตับ เส้นประสาท ไช้สันหลัง ธาตุไม้มีอิทธิพลใน ฤดูใบไม้ผลิ หมายถึงชีวิตที่เกิดใหม่ พลังหยางหมายถึงต้นไม้ใหญ่ ต้นไม้อายุมาก มีอิทธิพลทำให้ดี เพียรพยายาม พลังหยินหมายถึง ไม่ประดับต้นเล็กๆ ดอกไม้ มีอิทธิพลทำให้ประณีประนอม ยืดหยุ่น ธาตุไม้มีอิทธิพลในทางเสริมให้ร่าเริง รุ่งโรจน์ ผู้คนทั่วไปจึงนิยม สีของธาตุไม้คือ สีเขียว ตัวเลข คือ 3, 4 ทิศของธาตุไม้ คือ ทิศตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้

ธาตุไฟ เกี่ยวกับสมอง หัวใจ เลือด ประสาท ธาตุไฟมีอิทธิพลของฤดูร้อน มีอิทธิพลของหยางมากเกี่ยวกับความอบอุ่น ความรัก ความสนุกสนาน เบิกบาน พลังหยางหมายถึงไฟในเตา พลังหยินหมายถึงเปลวไฟของเทียนไข สีของธาตุคือ สีแดง ธาตุไฟที่เป็นหยางควรใช้สีแดงหรือม่วง ธาตุไฟที่เป็นหยินควรใช้สีชมพู ตัวเลขของธาตุไฟคือ เลข 9 ทิศของธาตุไฟ คือ ทิศใต้

ธาตุทอง (โลหะ) เกี่ยวกับปอด ผิวหนัง ฟัน ธาตุทองมีอิทธิพลของฤดู ใบไม้ร่วง ธาตุทองมีอิทธิพลเกี่ยวกับโครงสร้าง องค์การ เป็นพลังที่สงบเรียบ แน่นหนา เทียงตรง อิทธิพลของพลังหยางได้แก่ โครงสร้างของอาคารที่มีขนาดใหญ่เป็นสาย เป็นเส้น เป็นโลหะ เช่น เสาส่งวิทยุ เป็นต้น อิทธิพลของหยิน เกี่ยวกับสิ่งที่มี ขนาดเล็ก เช่น เพชรนิลจินดา ลวดโลหะ สีของธาตุทองคือ สีขาว สีเมทาลิก สีทอง ตัวเลขของธาตุทองคือ 6, 7 ทิศของธาตุทองคือ ทิศตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือ

แฮม เพียงอ้างถึงภูเขาห้าลูกหลังบริษัทแกะสลักหินอ่อน เท่านั้น ถึงกับ เลยไปเข้าศาสตร์ฮวงจุ้ย สมาชิกต้องไปต่อยอดเอาเองนะครับ ผมก็ไม่ค่อยสันทัดมาก

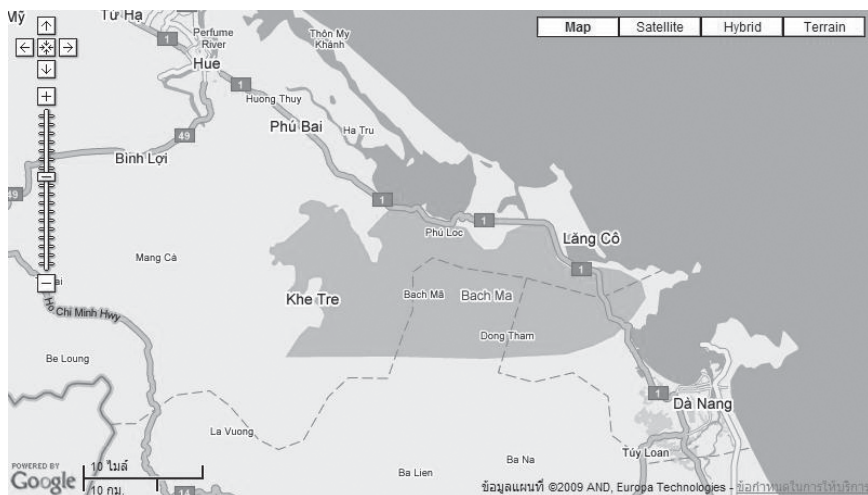
เท่าไรนัก

เอาละครับ บนเส้นทางไปเมืองเว้ เราจะแวะเข้าไปเยี่ยมชม Tien Hieu สาขา 3 (Handicrafts–Sculpture Factory) ดำเนินกิจการแกะสลักหินอ่อน มีผลิตภัณฑ์ไว้อำนาจ ทั้งขนาดเล็กใหญ่ ศิลปกรรมสมัยใหม่ หรือรูปสลักทางศาสนา เลือกรหาซื้อให้เหมาะแก่ราศี ธาตุ หรือความชอบส่วนบุคคลครับ ทางด้านหลังร้านก็มีห้องน้ำไว้บริการ ห้องน้ำสะอาด

ตรวจสอบ หินมงคล หยกมงคล ที่ซื้อมาใส่ถุง ใส่ห่อให้ครบถ้วน ได้รับเงินทอนเรียบร้อยแล้ว เข้าห้องน้ำเรียบร้อยแล้ว ชาวคนที่มาด้วยขึ้นรถได้ที่หมายข้างหน้า รับประทานอาหารกลางวันในเมืองลงโค

● 1100 น. พร้อมแล้วสมาชิก พ.ท.ท. ขึ้นรถบัส ออกเดินทางไปเมืองเว้ ตามเส้นทางหมายเลข 1A ผ่านอุโมงค์ Hai Van Pass ความยาว 6 กม. ย้อนเส้นทางที่เราเดินทางมาเมื่อวานนี้ ระยะทางประมาณ 25 กม. จะถึงเมืองดังโค

เมืองดังโค เป็นเมืองตั้งอยู่บนแหลมที่ยื่นไปในทะเล ยาวเหยียดไปจนถึงเมืองดังโค มีทะเลขนานทั้งสองด้าน ภัตตาคารที่จะไปรับประทานอาหารกลางวัน ชื่อ Thanh Tam Seaside Resort เป็นภัตตาคารที่ตั้งอยู่ติดชายหาด ลมทะเลพัดเย็น

Thanh Tam Seaside Resort

บรรยากาศดีมาก หากกินอิ่มแล้ว ง่วงจะนอนหลับสักงีบก็พอได้ หากขบวนรถบัส มีเวลามากพอจะกลับมารับประทานอาหาร

- 1200 น. รับประทานอาหารกลางวัน บนหาดทรายเมืองล้งโค โต๊ะละ 8 ที่นั่ง เป็นอาหารทะเล-อาหารเวียดนาม (กระซิบกันด้วยว่า จะมีกุ้งมังกรอีกครับ)

โต๊ะอาหารบนชายหาดล้งโค

- 1300 น. ออกเดินทางต่อตามทางหลวงหมายเลข 1A เพื่อเดินทางต่อไปเมืองฟูไบ้ และเมืองเว้ ระยะทางประมาณ 80 กม.
- 1500 น. เดินทางถึงเมืองเว้

เมืองเว้ Huế

(พิกัด 16° 28' N, 107° 36' E)

เมืองเว้ เป็นเมืองหลวงของจังหวัดเถื่อเถียน-เว้ ประเทศเวียดนาม ในอดีตเคยเป็นเมืองหลวงของประเทศในสมัยราชวงศ์เหงวียน **Nguyễn** Dynasty ตรงกับ พ.ศ.2345 ถึง พ.ศ.2488 ก็สิ้นสุดระบอบกษัตริย์

ในระหว่าง 300 ปี ของประเทศเวียดนามช่วงนี้ บ้านเมืองแบ่งเป็นก๊กเป็นเหล่า มีตระกูลขุนศึกสองตระกูลที่มีกำลังกล้าแข็ง คือ ตระกูล **Trinh** ซึ่งมีที่มั่นอยู่ทางภาคเหนือ ตระกูล **Nguyễn** มีที่มั่นอยู่ทางภาคกลาง คือเมืองเว้ ทั้งสองตระกูล

เคยรบพุ่งกันเพื่อแย่งชิงอำนาจ มานานตั้งแต่รุ่นปู่ทวดของตระกูลเรื่อยมา นอกจากตระกูล Trinh ยังมีพี่น้อง **Tây Sơn** Brothers ที่ยกกองทัพมารบพุ่งด้วย การรบของขุนศึกตระกูล **Nguyễn** มีมาตลอด 11 ชั่วอายุคน ตั้งแต่ พ.ศ.2100 **Nguyễn Kim** เป็นต้นตระกูลขุนศึก

พ.ศ.2345 **Nguyễn Phúc Ánh** เหนงวียน ฟุก อาน เป็นเหลนโหล่นรุ่นที่ 11 ของตระกูลมีความสามารถ เอาชนะตระกูล Trinh ได้สำเร็จด้วยกุศโลบาย และวิสัยทัศน์ก้าวไกล กล่าวคือ เป็นมิตรกับประเทศไทย ในสมัยพระเจ้าตากสิน และพระพุทธรูปอดฟ้าจุฬาโลก เป็นมิตรค้าขายกับชาวต่างประเทศ เช่น โปรตุเกส สเปน จึงสามารถซื้อหาปืนใหญ่ อาวุธตะวันตกที่ทันสมัย กองทัพจึงมีความกล้าแข็ง เป็นมิตรกับฝรั่งเศส ผ่านมิสซันนารี

จักรพรรดิญาลอง

Pierre Pigneau de Béhaine ตั้งแต่ปี พ.ศ.2330 จึงได้รับความร่วมมือจากฝรั่งเศส ทั้งด้านการค้าและการทหาร ให้ฝรั่งเศสมาทำการค้าที่เมืองดานัง (ชาวฝรั่งเศส เรียกเมืองนี้ว่า ตูราน Tourane)

พระองค์สามารถรวมเป็น **“ประเทศเวียดนาม”** เป็นหนึ่งเดียวได้สำเร็จ จึงได้รับการยกย่องเป็นพระจักรพรรดิพระองค์แรกของเวียดนาม มีพระนามว่า Emperor (Viet : **Hoàng Đế**) Gia Long พระจักรพรรดิญาลอง พระนามของพระองค์ สองคำมีความหมายมาจากสองเมือง คำว่า Gia มาจากชื่อเมืองไซ่ง่อนคือ Gia Dinh และคำว่า Long มาจากชื่อเมืองฮานอย คือ Thang Long พระองค์ทรงตั้งเมืองไว้เป็นเมืองหลวงของประเทศ (ขณะนั้นฮานอยเป็นเมืองหลวงเก่า) และเรียกชื่อประเทศของพระองค์ว่า **“ประเทศเวียดนาม”** จักรพรรดิญาลอง ครองราชย์อยู่นาน 18 ปี สิ้นพระชนม์ปี พ.ศ.2363

พ.ศ.2363 พระเจ้ามินห์มาง Minh Mạng พระนามเดิมว่า **Nguyễn Phúc Kiểu** เป็นกษัตริย์ครองเวียดนามต่อจากพระราชบิดา จักรพรรดิญาลอง เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2363 ด้วยอายุเพียง 29 ปี พระองค์เป็นนักเขียน นักประพันธ์ จึงปรับปรุงด้านการปกครอง การบริหารจัดการ พระองค์ยังทรงปรับปรุงต่อเติม

พระราชวังหลวงมากมาย อาทิ The Mieu Temple ท่านเป็นคนสร้างเมื่อ พ.ศ.2364 ปัจจุบันถือว่า อารามหลังนี้เป็นที่ระลึกถึงจักรพรรดิทั้งสิบของ ตระกูลเหงวียน และพระองค์ทรงเรียกชื่อประเทศ ใหม่ว่า **Đai Nam** สิ้นพระชนม์วันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2384

พระจักรพรรดิเบาได้ จักรพรรดิองค์สุดท้าย

จักรพรรดิเบาได้ ถือกำเนิดเป็น เจ้าชาย **Nguyễn Phúc Vĩnh Thụy** ในพระตำหนัก Doan-Trang-Vien ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังต้องห้าม ในนครเว้ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2456 พระราชบิดาคือ กษัตริย์ไคดิงห์ พระราชมารดาคือ พระมเหสีรอง Doan Huy (พระนามเดิม Tu Cung) ซึ่งต่อมาได้สถาปนาเป็นจักรพรรดินี Empress Dowager

เมื่อเป็นเจ้าชายน้อยอายุ 9 ขวบ ก็ถูกส่งไปศึกษาที่ประเทศฝรั่งเศส The Paris Institute of Political Studies เรียนวิชาการปกครองตั้งแต่ยังเด็กๆ เลย

วันที่ 8 มกราคม พ.ศ.2469 พระชันษา 13 ปี พระราชบิดาสวรรคต เจ้าชายน้อยขึ้นครองราชทรงพระนามว่า **Bảo Đại** แต่ท่านไม่ได้ปกครองประเทศในทันที แต่เสด็จกลับไปศึกษาต่อที่ฝรั่งเศส ในขณะที่ฝรั่งเศสมีอิทธิพลเหนือประเทศเวียดนามมาก เสมือนหนึ่งว่าเวียดนามเป็นส่วนหนึ่งของ The Union of French Indochina และพระองค์จะเป็นเพียงหุ่นเชิด (ฝรั่งเรียกว่า Puppet Ruler) ในการปกครองอย่างนั้นหรือ

พระองค์อภิเษกสมรสกับสุภาพสตรีชาวเวียดนามตระกูลคาทอลิก ชื่อ

พระเจ้ามินห์ม่าง

จักรพรรดิเบาได้

Marie-Thérèse Nguyễn Hữu Thị Lan เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2477 ต่อมาสถาปนาชื่อใหม่ว่า **Nam Phương** ทั้งสององค์มีโอรส 3 ธิดา 2 องค์ พระองค์ยังมีเหลือีก 4 องค์ เป็นชาวเวียดนาม 2 องค์ ชาวจีน 1 องค์ ชาวฝรั่งเศส 1 องค์ มีพระธิดาเพิ่มมาอีก 2 องค์

พระองค์เป็นจักรพรรดิองค์สุดท้ายของเวียดนาม ที่มอบอำนาจการปกครองประเทศให้กับประชาชนใน วันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ.2488 ประเทศเวียดนาม ก็หมดจากระบบกษัตริย์ เมืองเว้ก็สิ้นสุดการเป็นเมืองหลวงของประเทศนับแต่บัดนั้นมา

จักรพรรดิเบาได้ลี้ภัยไปอยู่ประเทศฝรั่งเศส และสิ้นพระชนม์ เมื่อพระชนม์ได้ 83 ปี วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2540 ในโรงพยาบาลทหารในกรุงปารีส

เมืองเว้ ตั้งอยู่บนฝั่งของแม่น้ำหอม Perfume River or **Sông Hương** (อ่านว่า ซองเฮือง) ภูมิอากาศร้อน มีฝนตกชุกจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือราวเดือนตุลาคม-ธันวาคม

ขบวนรถบัสด พ.ท.ท. จำนวน 10 คัน จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 คัน เดินทางไปชมสถานที่สำคัญของเมืองเว้ 2 แห่ง สลับกัน ได้แก่

บ่อประดับธง Phu Van Lau หน้าพระราชวังหลวง

พระราชวังหลวงและเมืองต้องห้าม

Citadel and The Purple Forbidden City

พิกัด N 16.46916, E 107.57799

เป็นพระราชวังของพระจักรพรรดิในราชวงศ์ **Nguyễn** มีลักษณะคล้ายกับพระราชวัง และเมืองต้องห้ามในประเทศจีน แต่มีขนาดย่อมลงมา (ฝรั่งเรียกว่า A city within a city within a city เพราะว่า กำแพงโดยรอบเรียกว่า Citadel ภายในคือ Imperial City ภายใน City คือ Purple Forbidden City อีกที่ซับซ้อนมาก)

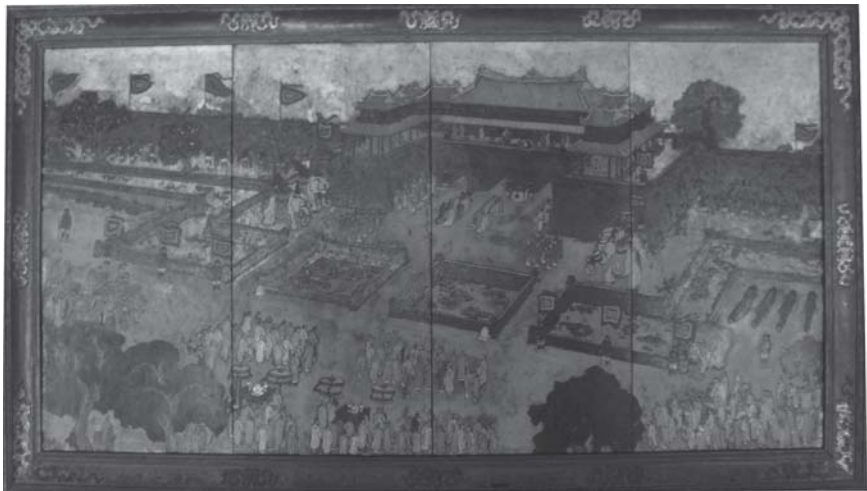
พระราชวังหลวง Imperial City มีกำแพงใหญ่และหนาถึง 2 เมตร ล้อมรอบทั้งสี่ด้าน กว้างและยาวด้านละ 2 กม. ครอบคลุมพื้นที่ภายใน 2.5 ตารางกิโลเมตร รอบนอกกำแพงมีคูน้ำโดยรอบ น้ำนี้ได้มาจากแม่น้ำหอม ภายในพระราชวังยังมีกำแพงชั้นในอีกชั้นหนึ่ง เนื่องจากจักรพรรดิญาณลอง ได้รับการสนับสนุนรับรองจากจักรพรรดิจีน จึงมีแนวความคิดและการก่อสร้างพระราชวังโดยใช้นักสวงจ้ยวิทยา Geomancers เป็นผู้กำหนดความเหมาะสม พระราชวังเริ่มสร้างใน พ.ศ.2347 พระราชวังหันหน้าไปทิศตะวันออก ไปทางแม่น้ำหอม (ต่างกันเล็กน้อย พระราชวังที่ปักกิ่ง

คณะผู้สำรวจเส้นทาง หน้าพระราชวังหลวง Ngo Mon Gate

หันหน้าไปทิศใต้) เวลาว่างเลยมาจักรพรรดิแต่ละพระองค์ก็มีการก่อสร้างเพิ่มเติม จนพระราชวังนี้มีพระตำหนักมากมาย มีห้องหลายร้อยห้อง ได้รับการเรียกขานว่า **“เมืองต้องห้ามสีม่วง The Purple Forbidden City”**

Ngo Mon Gate (The NoonTime Gate) เป็นอาคารใหญ่ตรงกลาง และ ขนาบข้างทั้งสองด้วยอาคารลักษณะแบบหอคอย สูงกว่าระดับพื้นปกติ สร้าง เหมือนกับ The Tower of Five Phoenixes ในพระราชวังต้องห้ามที่กรุงปักกิ่ง เป็น ที่ประทับของพระจักรพรรดิ ภาษาเวียดนามเรียกว่า Ngu Phung สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ.2376 เป็นสถานที่ที่พระจักรพรรดิจะเสด็จออกมาประทับเพื่อว่าราชการและ รับเหล่าข้าราชการบริพารฝ่ายใน ฝ่ายนอก ทั้งฝ่ายบุ๋น ฝ่ายบู๊ แม่ทัพนายกองทั้งปวง เป็นลานกว้างตอนใน และลานกว้างตอนนอกที่เชื่อมต่อด้วยทางเชื่อม 3 สาย คั่น ด้วยสระบัว ใช้ในโอกาสอื่นเช่น การต้อนรับอาคันตุกะ การเฉลิมฉลองโอกาสต่างๆ การแสดงต่างๆ เป็นต้น บนหอคอยข้างขวาเคยใช้เป็นสถานที่พระจักรพรรดิเฝ้าได้ ลงพระนามมอบอำนาจการปกครองให้แก่ประธานาธิบดีโฮจิมินห์ เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ.2488

ภาพแสดงการออกว่าราชการของพระจักรพรรดิ

ภายในกำแพงทั้งสองข้าง ข้างซ้ายมีปืนใหญ่ 4 กระบอก เปรียบเสมือน 4 ฤดู (ฤดูร้อน-ฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ-ฤดูใบไม้ร่วง) ข้างขวามีปืนใหญ่ 5 กระบอก เปรียบเสมือนธาตุทั้ง 5 (ดิน-น้ำ-ไฟ-ลม-อวกาศ) ข้างที่ประทับออกจากราชการ จะมีระฆังใหญ่ใบหนึ่งไว้ตีส่งสัญญาณเมื่อมีข่าวดี และกลองใบใหญ่ไว้ตีส่งสัญญาณเมื่อมีข่าวร้าย

ทางด้านหลัง Ngo Mon Gate มีทางเดินเป็นสะพานเรียกว่า Cau Trung Dao (Trung Dao Bridge) ตรงไปยังตำหนักไทฮัว (บางเอกสารบอกว่า เป็นวัด Temple) แต่ลักษณะของอาคาร ผมมีความเชื่อว่ามันจะเป็นตำหนักมากกว่าเป็นวัด ถ้าเป็นวัด ทำไมมาตั้งไว้ตรงกลางทางเดิน (ดูแล้วก็คิดว่าง) และถ้าจะเทียบกับพระราชวัง ต้องห้ามที่ปักกิ่ง อาคารนี้ก็เหมือน The Palace of Supreme Harmony แต่ต่างกัน ตรงหลังคาที่เวียดนามมี 2 ชั้น (ที่ปักกิ่งมี 3 ชั้น)

Thai Hoa Palace

ลานหน้าตำหนักไทฮัว ใช้เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้ ทำบุญ หรือสักการะบรรพบุรุษ สังเกตดูจะเป็นมีเสาหินเดี่ยวๆ เรียงกันเป็นลำดับ 9 ตำแหน่ง ไว้เป็นจุดกำหนดให้ข้าราชการทูลทูลทั้ง 9 ระดับ ยืนรับเสด็จ

ตรงกลางของตำหนักไต้ฮั่ว จะมีพระราชบัลลังก์ อยู่ตรงกลาง ***จุดนี้เป็นจุดที่ห้ามถ่ายภาพโดยเด็ดขาด*** และควรเก็บกล้องไว้ให้เรียบร้อย ถ้าถือไว้ในลักษณะที่อาจจะแอบถ่าย ก็อาจจะม่เรื่องมีราวได้ หลีกเลียงได้ควรหลีกเลียง บอกเพื่อนที่มาด้วยกันให้ทราบ ผู้นำทัวร์แนะนำว่า “อย่าเสี่ยง”

พระราชบัลลังก์ที่ประทับ

ทั้งสองข้างของตำหนักไต้ฮั่ว มีอาคารทั้งสองด้าน คือ The Hall of the Mandarins

The Hall of the Mandarins

ใช้เป็นสถานที่ของพนักงานฝ่ายใน จัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้ทางพิธีการ (ปัจจุบันใช้เป็นสถานที่ให้นักท่องเที่ยวแต่งกายถ่ายรูป)

บนลานกว้างหน้าอาคารจะมีกระถางโลหะขนาดใหญ่ยักษ์วางอยู่ทั้ง 2 ด้าน บรรจุน้ำไว้ วัดอุปพระสงค์เดิมน่าจะใช้ปลูกพีชน้ำ แต่ปัจจุบันให้โยนเหรียญขอโชค (วัดอุปพระสงค์ที่แน่ชัด ข้อมูลหลากหลาย ไม่ยืนยันครับ)

The Royal Library

Hue Royal Palace อยู่ด้านใน อยู่ตรงกลางของพระราชวังต้องห้าม ติดกับ สระน้ำ (เดินเข้าไปจะอยู่ด้านขวามือของเรา)

เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่สงครามเวียดนาม ทหารเวียดนามเหนือยึด เมืองไว้ได้ อเมริกาส่งเครื่องบินมาทิ้งระเบิดอย่างหนักเมื่อ พ.ศ.2511 ทำให้สิ่งก่อสร้าง ในพระราชวังถูกทำลายไปเกือบหมด คงเหลือวัด และพระตำหนัก ที่ต้องรักษาเป็น มรดกโลกอยู่ไม่กี่หลังเท่านั้น เช่น Thai Hoa Temple, Can Thanh Temple, To Mieu Temple และ Hieu Lam Cac

องค์การ UNESCO ได้ขึ้นทะเบียนพระราชวังเป็นมรดกโลก เมื่อ พ.ศ.2536 ระหว่างที่เราไปเยี่ยมเยือน เดินเข้าไปด้านในสุด ก็จะเห็นว่าการบำรุงรักษาประณีตงดงามมาก

Thai Hua Temple or Palace

To Mieu Temple ฝรั่งเจียน The Hall of Mandarin

วัดเทียนมู่

Thien Mu Pagoda (Chua Thien Mu)

พิกัด N 16.45299, E 107.54504

คำว่า “เทียนมู่” หมายถึง Heavenly Lady ที่มาจากตำนานเล่าว่า ท่าน Lord Nguyen Hoang ทราบเรื่องราว บนเขามีสตรีผู้หนึ่งปรากฏกายและกล่าวว่าท่านลอร์ดจะมาที่นี่และสร้างเจดีย์ทางพุทธศาสนาที่นี่ Lord Nguyen Hoang จึงมีคำสั่งให้ก่อสร้างเจดีย์เทียนมู่ เมื่อ พ.ศ.2144 โดยตั้งชื่อให้กล่าวถึงเทพธิดาองค์ที่ปรากฏกายนั้นว่า Thien Mu (อีกชื่อหนึ่งคือ Linh Mu)

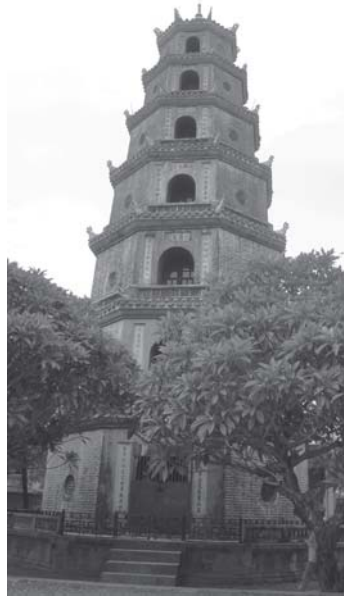
พ.ศ.2208 Lord Nguyen Phuc Tan ได้บูรณะใหม่

พ.ศ.2253 Lord Nguyen Phuc Chu ได้หล่อระฆังสำริดถวายวัด และถวายป้ายโลหะบนเต้าหินอ่อน ใน พ.ศ.2258

พ.ศ.2387 จักรพรรดิ Thieu Tri ได้บูรณะวัด และสร้าง The Phuoc Dien Tower ถวาย เป็นเจดีย์ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบเดียวกับจีน รูปแปดเหลี่ยม ย่อส่วนขึ้นไปเป็นชั้น สูงชันละ 2 เมตร จำนวน 7 ชั้น ความสูง 21 เมตร

พ.ศ.2486 วัดและเจดีย์ได้รับความเสียหายอย่างหนัก แต่ก็ได้รับการบูรณะซ่อมแซมใน พ.ศ.2516

ตั้งอยู่บนเชิงเขา Hà Khê hill ฝั่งทิศเหนือของแม่น้ำหอม บนถนน Kim Long เป็นถนนเส้นเดียวกับพระราชวังหลวง (ถนนสายนี้จะเลียบแม่น้ำหอมครับ) ระยะทางห่างกัน 4.2 กม. ดังนั้นการเดินทางมาวัดเทียนมู่ จึงสามารถมาได้ทั้งทางบก และทางเรือ ลงเรือมังกร ล่องตามลำน้ำหอมมาเทียบท่าที่หน้าวัดได้

Chua Thien Mu

วัดนี้เป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนา
นิกายเซนในเวียดนาม สองข้างมีอาคารคล้าย
ศาลาหินอ่อน ภายในมีป้ายโลหะขนาดใหญ่ สูง
2.58 เมตร วางบนเต้ายักษ์หินอ่อน จารึกภาษา
เวียดนาม อีกด้านหนึ่งเป็นระฆังสำริดยักษ์ ชื่อว่า
Dai Hong Chung มีความสูง 2.5 เมตร น้ำหนัก
3,285 กิโลกรัม หล่อเมื่อปี พ.ศ.2253 ตีดังไกลไป
ได้ตั้ง 10 กิโลเมตร

เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ.2506 เจ้า
อาวาสวัดนี้ มีชื่อว่า ท่าน Thich Quang Duc
ธิกวงยุก ท่านเป็นพระภิกษุ ที่เดินทางจากเว้ไป
ไซ่ง่อน โดยขับรถออกสตินคันในรูป เพื่อทำการ
ประท้วงประธานาธิบดี ใจตินเดียม เกี่ยวกับ
นโยบายที่กีดกันพระพุทธศาสนา โดย
สนับสนุนให้ประชาชนนับถือศาสนาคริสต์
แทนศาสนาพุทธ ท่านประท้วงโดยการนั่งลง
บนถนนในกรุงไซ่ง่อน แล้วราดน้ำมันบนลำตัว
ท่านจุดไฟเผาตัวเองประท้วง จนท่านมรณภาพ
ไป ร่างกายถูกเพลิงเผาผลาญ เหลือแต่หัวใจ
ท่านไม่ถูกเผา ถูกจัดเก็บไว้ในสถูปทองคำ

ระฆัง Dai Hong Chung

พระและเถรวัดเทียนมู่

รถออสตินสีฟ้าของเจ้าอาวาส Thich Quang Duc

ภาพการเผาตัวเอง ภิกษุ Thich Quang Duc 11 มิถุนายน พ.ศ.2506

สถานที่สำคัญอื่นๆ

สุสานจักรพรรดิไคดิงห์ Khai Dinh Tomb

พิกัด N 16.39912, E 107.59020

จักรพรรดิไคดิงห์ ครองราชย์ระหว่าง พ.ศ.2459-2468 ท่านได้เริ่มสร้างสุสาน พ.ศ.2463 เพื่อเป็นที่พำนักอันสงบบของชีวิตหลังความตาย แต่แล้วเสร็จ

พ.ศ.2474 แต่จักรพรรดิโคดิงหิสิ้นพระชนม์ก่อน เพียงอายุ 40 ปี ด้วยวัณโรค ดังนั้น พระโอรสคือจักรพรรดิเบาได้ ต้องสร้างต่อจนแล้วเสร็จ

สถานที่ที่ตั้งบนเชิงเขา Chau Chu Mountain อาณาบริเวณไม่ใหญ่มากนัก คือ 117 เมตร คูณ 48.5 เมตร สถาปัตยกรรมการก่อสร้างเป็นแบบตะวันตก (ท่านเสด็จไปฝรั่งเศส เห็นแบบมาจากการแสดงที่ The Marseilles Colonial Exhibition) ปนเวียดนาม และจีน

Khai Dinh Tomb

ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเว้ ห่างออกไป 10 กม. ไปตามทางหลวงสาย 49 สุสานสร้างเป็นระดับสูงขึ้นไป 3 ชั้น

ชั้นล่างเป็นประตู และบันไดขึ้นสู่ลานเทอเรซชั้นที่ 1 เป็นที่ตั้งของอาคารซ้ายขวา คือ Left and Right Mandarin's House

ชั้นที่สอง ขึ้นบันไดไปจะเห็น เสาโลหะสูงตั้งตระหง่านสองข้าง คือ Obelisks ตรงกลางเป็นอาคารโลหะ Stele Pavilion ซึ่งภายในมีป้ายโลหะ จารึกอักษร ตั้งอยู่พร้อมกับรูปหินแกะสลักเป็นข้าราชการบริพาร

Front Facade to First Terrace

Stele Pavilion

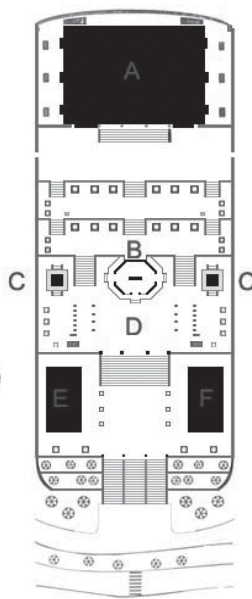
ชั้นที่สาม มีบันไดทางขึ้น 3 ทาง 3 ชั้นเตี้ยๆ เพื่อขึ้นสู่ Thien Dinh Palace

Thien Dinh Palace

Khai Dinh Tomb

- A) Thiên Dinh Palace
- B) Stele Pavilion
- C) Obelisks
- D) Honor Court
- E) Left Mandarin's House
- F) Right Mandarin's House

แผนผังสุสานจักรพรรดิไคดิงห์

ข้อมูลจาก www.orientalarchitecture.com

สุสานจักรพรรดิมินห์มาง Minh Mang Tomb

พิกัด N 16.38795, E 107.57045

จักรพรรดิมินห์มาง ครองราชย์ระหว่าง พ.ศ.2363-2383 ท่านสิ้นพระชนม์ ในขณะที่สุสานยังไม่ได้สร้าง พระโอรสคือ จักรพรรดิ Thieu Tri ได้สร้างให้ท่าน เริ่มสร้างเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ.2384 สร้างแล้วเสร็จใน พ.ศ.2386 ตัวสุสานตั้งอยู่บนเชิงเขา Cam Ke Mount ห่างจากตัวเมืองเว้ ไปทางทิศใต้ ตามทางหลวงสาย 49 (ทางเดียวกันกับไปสุสานจักรพรรดิไคดิงห์) แต่ไกลกว่าเลยไปอีก 2 กม. (ห่างจากเว้ 12 กม.)

สุสานประกอบด้วยอาคารสิ่งก่อสร้าง 40 อาคาร ได้แก่ พระราชวัง วัด และตำหนักที่ประทับ สถาปัตยกรรมเป็นแบบผสม ตะวันตก-ตะวันออก

ส่วนสำคัญของสุสานได้แก่

- Dai Hong Mon เป็นประตูทางเข้าสู่สุสานหลัก ประตูนี้จะเปิดเพียงครั้งเดียวตอนอัญเชิญพระศพผ่านเข้าไปบรรจุในสุสาน แล้วประตูนี้ก็ถูกปิดตายมาตลอด สำหรับนักท่องเที่ยวจะต้องเข้าทางประตูด้านข้างซ้าย คือ Ta Hong Mon หรือประตูด้านขวา คือ Huu Hong Mon

- Bi Dinh เป็นลานแห่งเกียรติยศ เมื่อเดินผ่านประตูหลัก จะพบ Stele Pavilion เป็นอาคารโลหะ ตั้งอยู่บนเนินเขา Mount Phung Than ภายในบรรจุแผ่นโลหะจารึกพระนามและพระประวัติของพระองค์ โดยพระโอรสเป็นผู้เขียน

- บริเวณประกอบพิธีสักการะ จะต้องเดินผ่านประตู The Hien Duc Mon เพื่อตรงไปยังลาน ตรงกลางลานคือวัด Sung An Temple ล้อมทั้งสองข้างด้วยวัดซ้าย วัดขวา Ta Phoi Dien, Huu Phoi Dien ด้านหลังมีห้องซ้าย ห้องขวา Ta Tung Phong, Huu Tung Phong จักรพรรดิและราชินี ทำพิธีสักการะที่วัด Sung An แล้วเดินผ่านประตู Hoang Trach Mon ไปสู่ Minh Lau Pavilion ซึ่งสร้างบนเนินเขา Tam Tai Mount ลักษณะอาคารเป็นพลับพลาสองชั้นมีหลังคา 8 ชั้น ด้านซ้ายขวาของพลับพลามีสถูป Obelisks ด้านหลังพลับพลาปลูกสวนดอกไม้เป็นตัวอักษร “อายุยืนยาว”

Sung An Temple

- Tomb ตัวสุสานคือ Buu Thanh มีกำแพงรูปทรงกลมล้อมรอบ หลุมฝังพระศพ รอบนอกเป็นทะเลสาบ รูปพระจันทร์เสี้ยว Tan Nguyet (New Moon) ล้อมรอบมีสะพานเดินข้าม ทะเลสาบเข้าไปในสุสาน 3 สะพาน ลักษณะสะพานเป็นหินเรียงกัน 33 ก้อน บริเวณใกล้เคียงมีคำประพันธ์ เพื่อการรำลึกถึงและสดุดี

Tan Nguyet Lake

สุสานจักรพรรดิญาลอง Gia Long Tomb

พิกัด N 16.36196, E 107.59686

จักรพรรดิญาลองเป็นจักรพรรดิองค์แรกของประเทศเวียดนามครองราชย์ระหว่าง พ.ศ.2345-2363 ดังนั้นสุสานของท่านจึงมีอายุราว 200 ปีแล้ว สถานที่ตั้งก็

อยู่ในชนบทห่างไกล หากจะไปทางเรือ ไปตามแม่น้ำหอมระยะทาง 18 กม. หากจะไปทางรถยนต์ก็ไปได้เพียง 16 กม. แล้วต้องเดินเท้าต่อไปอีกหลายกิโลเมตร ที่ตั้งสุสานอยู่ในแถบภูเขา Dai Thien Tho ซึ่งมีเนินเขาน้อยใหญ่ 42 ลูก จึงเป็นที่ตั้งสุสานของจักรพรรดิ และพระญาติหลายองค์

สุสานจักรพรรดิธัญล่อง ตั้งอยู่บนภูเขา Thien Tho Mount ซึ่งด้านหลังมีภูเขาเรียงรายเป็นฉากหลัง 7 ลูก ด้านซ้ายมีเนินเขา 14 ลูก เรียกว่า Left Blue Dragon (Ta Thanh Long) ด้านขวามีเนินเขา 14 เนิน เรียกว่า Right White Tigers (Huu Bach Ho)

Ancestral Temple และภายใน

ตรงกลางเดินเข้าไปจะผ่าน Honor Court เดินขึ้นไปบนลานสักการะ จนถึง Buu Thanh ตั้งอยู่บนยอดเนิน จะมีสุสานหินคู่ เขียนคำว่า Can Khon Hiep Duc (Happiness and Loyalty) เป็นที่ฝังพระศพพระจักรพรรดิและพระราชินี Thua Thien Cao

กำแพงสูงล้อมรอบที่ฝังพระศพ และที่ฝังพระศพจักรพรรดิ พระราชินี

ด้านขวาของสุสานเป็นวัด Minh Thanh Temple

ด้านซ้ายของสุสานเป็น Stele Pavilion ปัจจุบันชำรุดไปบางส่วน

● 1630 น. ออกเดินทางจากพระราชวังหลวง และวัดเทียนมู่ เพื่อเดินทางไปยังตลาดดงบา โดยใช้ถนนเลียบบแม่น้ำหอม (ฝั่งเหนือ) ไปทางทิศตะวันออก อยู่บนถนนเส้นเดียวกัน ไม่ไกล มีเวลาให้ประมาณ 45 นาที

ตลาดดงบา เมืองเว้ เวียดนาม

● 1700 น. ตลาดดงบา เป็นย่านการค้าใหญ่ที่สุดใจกลางเมืองเว้ เป็นอาคารใหญ่ สองชั้น คล้ายตลาดวโรรสของบ้านเรา สิ่งที่ยาวขายก็มีสินค้าทุกชนิดที่พอจะนึกออก นับว่ามีหมด

ข้อควรระวังในการจับจ่ายใช้สอยในตลาดดงบา ราคาสินค้า สามารถต่อรองกันได้ ให้ระวังทรัพย์สินของมีค่า เนื่องจากมีคนหนาแน่น หากไม่ต้องการซื้อ ก็ไม่ควรไปจับดู หรือต่อราคา เพราะผู้ขายจะพยายามสุดชีวิตที่จะขายให้ได้ หากตกลงราคาซื้อแล้วให้ตรวจดูสินค้าที่บรรจุห่อ ว่าตรงกันกับที่ตกลงหรือไม่ ความสะดวกสบายปลอดภัยจัดให้แก่ ☆☆ แต่ว่าถ้าจะวัดในแนวตื้นตื้น ลึนระทึก

สามารถจัดให้ได้ ☆☆☆☆

ตลาดดงบา ย่านการค้ามีสินค้าทุกชนิดจำหน่าย

โรงแรม เขื่อนยาง Huong Giang Hotel Resort and Spa ตั้งอยู่เลขที่ 51 Le Loi Street